

ՈՂՋՈՅՆ 150ԱՄԵԱԿԻՆ

«Բազմավէպ»ը, հայ գրաւոր մշակոյթի բազմաթիւ տասնամեակներու կեանք ունեցող այս կոթողը, իր շօշափած բազմակողմանի նիւթերով, ձեւով եւ խորքով, մանաւանդ տարագիր հայ կեանքի պայմաններուն մէջ, անկրկնելի յղացք մը եւ իրագործում մըն է, որուն պատիւը կ'երթայ նոյն մշակոյթի գլխաւոր պաշտպաններէն՝ Վենետիկի Միթթարեան Միարանութեան:

Մեր զերածնունդի գլխաւոր կերտիչներէն՝ բազմերախտ Մխիթարեաններուն շատ բան կը պարտի հայ գրականութիւնը՝ ստեղծագործական եւ գիտական մակարդակներու վրայ: Հայրենիքն դուրս, Սիփիւքի եւ յատկապէս Արեւմուտքի մէջ, միանձնութեան պսակով զարդարուած այս նուիրեալ վանականները նուաճեցին ա՛յն՝ ինչ դժուար թէ կարենային իրագործել իրենց ծննդավայրերու մէջ՝ այլազան արգելիչ պատճառներով: Անոնք ժառանդ մը ձգեցին յետնորդներուն որոնք, այսօր, զարմանքով եւ հիացումով կը գնահատեն նախորդներուն անչափելի վաստակը:

«Բազմավէպ»ը մէկն էր այդ մեծ նուաճումներէն, որ եղաւ ներկայացուցչական արտայայտութիւնը բազմաժանր այն մտաւորական գործունէութեան, որ անարգել ծաւալեցաւ Միարանութեան հիմնադրութեան օրերէն իսկ:

Այս պահուս, բառեր չեմ գտներ դրուատելու այս անփոխարինելի պարբերաթերթը, բայց մաղթանքս յստակ է եւ մեկին. երկար, բարգաւաճ եւ անարգել կեանք, նաեւ հաւատաւոր հետեւորդներ՝ շարունակելու համար այս բարձրորակ հրատարակութիւնը:

ՈՒԹԱ ՈՐԲԵՐԵԱՆ

Լու Աննելը